

פרשת בהר

והעברת שופר תרועה בחודש השביעי בעשור לחודש ביום הכיפורים תעבירו שופר בכל ארצכם (כה, ט)

צריך להבין למה דין זה של העברת שופר מוזכר בפסוק זה פעמיים בזה אחר זה. ועוד תמוה שהתחיל בלשון יחיד "והעברת" וסיים "תעבירו" לשון רבים.

הנראה לבאר בזה, דהנה השנה מתקדשת בתחילתה, ומצינו כי בעת שקדשו החודש תקעו בשופר, נמצא כי ע"י תקיעת שופר בחודש השביעי שלפי דרשת חז"ל (ר"ה לג, ב) קאי נמי על ראש השנה נתקדשה שנת היובל, אולם הרי זה רק לב"ד ולא לכל אחד.

וזהו "והעברת (ל' יחיד) שופר תרועה בחודש השביעי" כדי לקדש השנה בתחילתה, ו"ביום הכיפורים תעבירו (ל' רבים) שופר בכל ארצכם".

ביאור נוסף במה שכפל הכתוב העברת שופר באותו פסוק. דהנה פירש רש"י (ר"ה ל, א ד"ה איכא) דהא דביום הכפורים תוקעין אף שלא בפני ב"ד מדכתיב בכל ארצכם ע"ש. וכבר עמד הטורי אבן למה באמת לא גזרינן ביו"כ שמא יעבירנו, הלא עירוב והוצאה ליו"כ (עי' יומא סו, ב), וא"כ יהיה צריך ב"ד. וע"כ צ"ל דיו"כ שאני דהא דבעי ב"ד היינו משום דמאימת ב"ד שעליו לא יעביר (טו"א שם), ואילו ביו"כ מצינו בכל אדם דאימת יו"כ עליו ומש"ה לא גזרינן שמא יטה ולכן גם לא צריך בפני ב"ד.

וזו כוונת הפסוק "ביום הכפורים", בשביל שהוא יום כפרה וסליחה ואימתו מוטלת על הבריות ושפיר "תעבירו שופר בכל ארצכם" אף שלא בפני ב"ד, ונמצא איפוא כי הכפלת הענין היא בהכרח לתוספת פרטי דין בנדון זה של העברת שופר ביום הכפורים.

מקור: מקרא מפורש